Написав нічий=божий
П'ятниця, 20 травня 2011, 01:34

Я не хотів би вітер в спину,
Якщо наступний крок – стіна,
Летіти вихром, склавши крила,
Летіти в яму, що без дна.
Хотів би знати волю Божу,
Коли не відаю, як жити,
Коли до неба очі звожу,
Життя коли моє розбите.
Хотів би серце плитяне,
Щоб з нього йшла вода жива,
Щоб всяк, хто воду цю зіп’є,
Сказав завітнії слова:
«Відкинь мій гріх Господь Святий,
Візьми мене, який я є,
Чи ж годен я щоб Ти простив?
Та хто ж розбите ще складе.
Візьми зруйнованого світом,
Фундамент новий заклади,
Наповни серце новим змістом ,
Свій камінь в стіну поклади».